

EL ROURE

Núm.: 59

2n quadrimestre 2018

PUBLICACIÓ DEL **CONSELL MUNICIPAL DE LA GENT GRAN**: UNA EINA PER A L'INTERCANVI I LA COMUNICACIÓ

El nou paper de la gent gran

ENTREVISTA

**Maria Combalia, presidenta de l'Associació
Família i Salut Mental de Girona i Comarques**

IMATGES PER AL RECORD

Fotos de família

Maria Combalia

“L'escola de pares és un luxe”

Maria Combalia és la presidenta de l'Associació Família i Salut Mental de Girona i Comarques, entitat que enguany celebra el 20è aniversari. Vint anys de lluita i treball pels drets de les persones amb malaltia mental per tal de garantir la cobertura de les seves necessitats i donar suport a les seves famílies.

- Com va sortir la idea de constituir l'entitat?

- L'entitat es va formar degut a la manca d'una associació amb aquesta finalitat a Girona, i en part perquè jo tinc una filla que també té un problema de salut mental. Això em preocupava molt.

La primera junta va ser de set persones i tots els membres teníem un fill o una filla amb un trastorn mental. Després d'informar-nos i de fer totes les gestions, ens vam decidir a fer els estatuts de constitució de l'entitat. Ara n'hem celebrat els vint anys. Va costar molt al principi, però també vam tenir molts ajuts. Va ser quan en Claudi Camps, director assistencial de la Xarxa de Salut Mental i Addiccions de l'Institut d'Assistència Sanitària, va veure molt convenient la nostra idea. Hi havia també en Martí Masferrer, conseller delegat de la institució en aquell moment, i molta altra gent que ens va orientar i ajudar a portar

a terme la fundació de la nostra associació. No amb diners, però sí amb informació i suport, ja que en aquella època, per fer els estatuts i tantes altres coses, havies d'anar a Barcelona.

- Pot resumir una mica els serveis que es donen?

A l'associació atenem els familiars. Quan venen els pares molt amoï-

nats, per exemple, els atenem a soles i fem un seguiment. Ara hem creat l'escola dels pares on els anem preparant per a les dificultats que els van sorgint en el seu dia a dia. Els pares que ja som més grans ja tenim un aprenentatge, però als que s'hi troben per primer cop i que són joves els va molt i molt bé. També fem grups d'ajuda mútua per

A la dreta, acte de celebració dels 20 anys de l'entitat. Foto: Plural Comunicació. A sota: Maria Combalia amb el president de la Generalitat, Quim Torra

als usuaris i usuàries, que són "els GAMS", que es diu ara, i un club social per ocupar el temps i fer activitats que no cobreixen altres recursos. El primer va ser el de Girona, que va ser impulsat per en Josep Maria Solé, en aquells moments director territorial de Benestar Social de la Generalitat i avui director de la Fundació Tutelar Support. Per part de l'Ajuntament de Girona, vam rebre també el suport de l'alcalde de la ciutat Joaquim Nadal i la regidora Pia Bosch, que van ajudar i molt a fer el club gran, ara fa setze o disset anys, i on en l'actualitat atenem unes seixanta persones. Tot seguit vam posar en marxa el de Figueres, on s'atenen unes quaranta persones. Aquests dos clubs es van posar en funcionament l'un darrere de l'altre. Ara ja tenim en marxa i estem dinamitzant els clubs de Palafrugell i de Blanes, amb l'ajut inestimable Marta Casacuberta, directora dels Serveis Territorials i del seu equip, l'Ajuntament de Palafrugell i l'Ajuntament de Blanes. De tots hem tingut una molt

bona col·laboració. Durant aquests vint anys hem conegut molta gent de Serveis Socials de la Generalitat, dels ajuntaments, etc. Jo agraeixo a tothom la seva inestimable ajuda.

- Quantes assistències estan donant actualment?

- Als clubs més de dues-centes persones entre usuaris i usuàries. De familiars n'atenem més de tres-cents, sense comptar que alguns

d'ells no poden venir sempre. Venen esporàdicament i no els tenim comptabilitzats com a socis, però són benvinguts perquè ens necessiten.

- Quan les persones que no poden ser ateses pels seus familiars, què fan?

- Quan veiem que la família ja no pot atendre el malalt, contactem amb Support, la fundació tutelar, perquè ells analitzin quin és el suport que han de rebre. Mai els deixem sols. El mateix fem quan pensem que un noi o una noia necessita treballar. Contactem amb la Fundació Drissa, dedicada a la inserció laboral de persones amb malaltia mental.

- Quines activitats fan als clubs?

- Els usuaris i les usuàries fan música, informàtica, francès, català, teatre, ballen country, surten el dissabte a fer visites a la ciutat, al camp del Barça (que ens envien entrades), a la piscina, etc. De cara al bon temps comencen a anar a la platja, al bowling. Fan moltes activitats, cosa que els agrada molt ja

"Avui dia l'entitat atén una mitja de 200 persones amb trastorn mental sever a través les diferents àrees de treball consolidades"

que, per regla general, no han sortit gaire de casa dels pares.

S'organitzen tres sortides a l'any amb els pares: una de quatre dies al març, una de sis dies al juliol i una altra de quatre dies al novembre. Ells mateixos fan la proposta entre els clubs, donen tres o quatre opcions i entre tots, decidim. L'Associació paga el transport però cada usuari i usuària s'ha de pagar el manteniment. Sempre van acompanyats d'una monitora de cada lloc ja que cada una coneix els membres del seu club.

Amb aquests quatre clubs cobrirem bastant bé les necessitats de les comarques gironines. Ara faltaria cobrir les necessitats dels desplaçaments ja que en llocs com per

Maria Combalia durant el parlament del Dia Mundial de la Salut Mental 2018. Foto: Rafel Bosch

exemple Santa Coloma de Farnés no hi ha gaire bona combinació per anar a Blanes. Per a altres llocs on ens podem trobar amb el mateix, ens farien falta un parell de furgonetes de nou places per poder fer arribar els usuaris als clubs de Pala-

frugell i Blanes i tornar-los en hores normals als seus llocs de residència. Seria molt interessant poder aconseguir aquests vehicles. És molt i molt necessari que la Generalitat, els ajuntaments, organismes oficials, concessionaris de vehicles, etc., entre tots, poguéssim aconseguir aquestes furgonetes ja que ens permetrien donar un servei extraordinari als residents dels municipis propers als nostres clubs.

- Així, en principi, tenen cobertura gran part de la comarca de Girona. Faltaria tal vegada les zones de muntanya?

- Al Ripollès i a la Cerdanya els metges es decanten molt per Vic. A Olot hi he estat anant dos anys. Hi tenim socis i hi ha molt bona comunicació entre tots. Tingueu en compte que cada mes tenim reunió amb la Junta Assistencial de la Xarxa de Salut Mental i Addiccions que està composta, a part de pels metges i personal sanitari especialitzat, per Support, Drissa i la nostra Associació

Maria Combalia i Pere Heras durant l'acte de celebració dels 20 anys de l'entitat. Foto: Plural Comunicació

"S'ha fet molta feina però en queda molta per fer. Les addiccions al joc, la drogodependència i l'alcoholisme cada vegada es detecten més entre el jovent"

Família i Salut Mental de Girona i Comarques. A través d'aquestes reunions estem tots al corrent dels diferents casos. Aquesta comunicació es fa imprescindible perquè tot rutlli bé.

- Vol afegir alguna cosa més?

- Cal afegir una cosa molt important. Al llarg d'aquests vint anys l'Associació s'ha consolidat enormement.

Avui dia l'entitat atén una mitja de 200 persones amb trastorn mental sever a través les diferents àrees de treball consolidades: la familiar, com a espai d'acollida, informació, atenció, orientació i suport que funciona de forma coordinada amb altres serveis de l'entitat i amb la resta de serveis de la xarxa sanitària i social del territori. Des d'aquesta àrea organitzem els Grups d'Ajuda Mútua que li comentava i els fem a Girona, Blanes, Figueres i Palafrugell. Des de l'àrea sociosanitària és des d'on es gestionen els clubs socials i s'organitzen les vacances que anomenem "respirs familiars". També és molt important l'àrea de sensibilització social, a través de la qual duen a terme xerrades obertes a tothom, a càrrec d'experts de l'àmbit de la salut mental en les seves diferents vessants. Aquestes xerrades compten amb una mitjana d'assistència d'entre quatre-centes i cinc-centes persones l'any. Francament, serveixen per aclarir molts

Maria Combalia a la seu de l'entitat en un moment de l'entrevista

dubtes.

L'escola de pares funciona molt bé. És només per a socis i agrada molt. Venen tots els professionals, psiquiatres, psicòlegs i sempre som entre quinze i disset persones. És un servei de luxe.

S'ha fet molta feina però en queda molta per fer. Les addiccions al joc, la drogodependència i l'alcoholisme cada vegada es detecten més entre el jovent. Nosaltres no les tractem, però els informem sobre on s'han de dirigir.

EL MEU AGRAÏMENT A TOTHOM QUE ENS HA ATÈS I AJUDAT. MOLTES GRÀCIES.

- Gràcies a vostè. I felicitats per tot el que ha aconseguit, i només ens queda encoratjar-la a continuar la seva extraordinària labor.

Pere Heras i Montal

A RAIG!

- Una flor:
- Ginesta
- Un color:
- Blau i blanc
- Un actor:
- Arturo Fernández
- Una actriu:
- Elizabeth Taylor
- Un futbolista:
- Andrés Iniesta
- Un papa:
- Joan XXIII
- Divorci:
- Segons les circumstàncies
- Avortament:
- Segons les circumstàncies
- Dret a una mort digna:
- Sí
- Què hi ha més enllà del cementiri:
- Hem de fer el bé aquí i ja trobarem la recompensa si hi ha alguna cosa al més enllà.